

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Søren Harbo
Sagsnr.: 2014-0032-1783
Dok.: 1408623

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 185 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 2. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 185 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere UUI alm. del - bilag 31, og oplyse, hvad der er baggrunden for, at de i bilaget omtalte personer får afslag på visa, når der tidligere er udstedt visa, og de pågældende efter det oplyste har overholdt betingelserne i forbindelse med de udstedte visa. Samtidig ønskes det oplyst, om afslagene er udtryk for en stramning af visumpraksis, der også omfatter andre personer og nationaliteter?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan generelt oplyse, at de danske repræsentationer i udlandet kan udstede visum (bona fide), hvis de efter en samlet vurdering finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Der lægges herved bl.a. vægt på de generelle forhold i hjemlandet, ansøgerens tilknytning til hjemlandet, herunder om ansøgeren er i beskæftigelse og om ansøgeren er gift og har børn, samt eventuelle tidligere ophold i Schengenområdet. Hvis repræsentationen ikke finder at kunne give visum, videresendes sagen til Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen.

Sager, der forelægges for Udlændingestyrelsen, behandles med udgangspunkt i vejledende retningslinjer, som findes i Justitsministeriets notat om visumpraksis, som senest er revideret den 1. december 2013.

2. Visumpraksis justeres løbende på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Der lægges herved bl.a. vægt på antallet af registrerede asylansøgere og antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande. Endvidere lægges der vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i en særlig hasteprocedure (åbenbart grundløs-proceduren).

Iranske statsborgere er omfattet af en restriktiv visumpraksis, hvilket bl.a. indebærer, at der som udgangspunkt ikke gives Schengenvisum til søskende. Praksis for meddelelse af visum til iranske statsborgere er ikke i det væsentlige ændret i de seneste 10 år.

Justitsministeriet kan oplyse, at der efter praksis som udgangspunkt gives visum til ansøgere, der tidligere har haft et problemfrit visumophold i Danmark eller et andet Schengenland. Det er imidlertid en forudsætning for, at et tidligere ophold kan tillægges betydning, at opholdet har fundet sted inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning, og at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren senest blev meddelt visum.

Et tidligere problemfrit ophold i Schengenområdet vil således ikke altid i sig selv kunne begrunde, at ansøgeren på ny meddeles visum.